Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 11 (743) * joi 17 martie 1960 * 8 pagini 30 bani

Să discutăm despre politețe

Să fie cuviincios cu părinții, cu tovarășii profesori, cu persoanele în vîrstă, cu colegii, iată o datorie a fiecărui pionier. Despre aceasta se vorbește și în Regulamentul organizației de pionieri, iar în ceea ce privește obținerea distincțiilor pionierești, politețea este una din condițiile importante. Să asistăm, împreună, mai jos, la cîteva întîmplări în care, fără îndoială, îi veți recunoaște pe mulți colegi de-ai voștri.

Gică

Venea dinspre gară. Socotea în joacă cîți metri sînt între copacii care străjuiesc strada principală de la gară spre centru. In fața lui apăru, la un moment dat, mergînd greu, anevoie, un moșneag cu o valiză și o cîrjă. Grăbi pasul și-l ajunse:

— Permiteți-mi să vă ajut!

Mai întîi surprins, apoi bucurîndu-se, bătrînelul îl întrebă cum îl cheamă.

— Gheorghe Jecu, răspunse repede și vesel, așa cum îi este firea.

— Și în ce clasă ești, Gică?

— Intr-a V-a D, la Școala medie nr. 1 de aici, din Oradea!

Veni tramvaiul. Gică luă valiza și oferi brațul celui pe care-l conducea. In centru, bătrînelul coborî, Gică se dădu jos și el, îl ajută să traverseze și numai după aceea își continuă drumul spre casă.

E. SKIBINSKI

La același numitor...

Incă puțin și va suna de intrare. Pionierul Dan Isacu controla din nou exercițiul la matematică. Nu-și dădea seama unde greșise, rezultatul nu era cel așteptat.

Dar iată că colega lui, Maria Spătaru, veni spre el.

— Ce s-a întîmplat? îl întrebă ea.

— Exercițiul acesta; cred că l-am greșit. Te rog, nu vrei tu să mă ajuți?

— Cu plăcere, răspunse Maria și amîndoi începură să rezolve exercițiul.

— Vezi, n-ai fost atent. Ai greșit la aducerea la același numitor.

Maria explică întotdeauna cu multă plăcere celor care-i cer ajutorul. La rîndul lor, pionierii din clasa a VII-a B de la Școala medie „Gheorghe Barițiu" din Cluj sînt întotdeauna politicoși cu ea, cu toate colegele lor. Așa se poate vorbi despre pionierii Petre Chiș, Simion Băgăreanu, Dan Isacu și mulți alții. Dar... mai există și „excepții".

— Hei, tu, n-auzi?! strigă Constantin Cincora încercînd să smulgă linia din mîna pionierei Iulia Suciu.

— De ce țipi așa? spune Iulia cu mirare.

— Dă-mi linia, ce mai aștepți?

Astfel de „excepții" sînt, din fericire, puține în clasă la ei.

Cei din detașamentul clasei a VII-a B sînt convinși că în curînd ele vor fi aduse la... același numitor cu toți pionierii din clasă.

RODICA ALBU

Doi băieți din aceeași clasă

Oricît ai sta de puțin în clasa a VII-a A de la Școala de 7 ani nr. 6 din Tg. Mureș, nu se poate ca o figură din ultima bancă să nu-ți atragă atenția. Mai întîi, capul: o claie de păr blond, cîteva șuvițe care cad în neorînduială pe frunte, gata să intre în ochi. Haina, de cele mai multe ori șifonată, cravata la fel, cărțile neînvelite, caietele cu colțurile îndoite. Dacă ar fi numai atît, poate că tot l-ai mai trece cu vederea fiindcă — dar asta rămîne între noi — mai sînt și alții care seamănă cu Nicolae Farcaș. Dar el nu poate trece neobservat. Iată, cînd tovarășul profesor intră în clasă, Farcaș nu se ridică, uneori nici nu răspunde la salut. Tot Farcaș, în timpul orei, își face jucării, desenează, produce dezordine. Aceasta, cu toate că în detașamentul lor sînt destui pionieri ordonați, politicoși.

Unul dintre aceștia este pionierul Emil Cordoș. Pe lîngă că este cuviincios cu tovarășii profesori — se străduiește ca toți colegii să intre în clasă la sunetul clopoțelului, să fie disciplinați. El obișnuiește să vorbească întotdeauna politicos cu colegii, e modest, cumpănit.

Să nu credeți însă că este politicos numai în vorbe. De foarte multe ori, cînd mama lui, reținută de treburi, vine mai tîrziu acasă, Emil face curățenie și pune masa. Își calcă singur pantalonii, iar bunicului nu uită niciodată să-i cumpere ziarul.

Pionieri politicoși ca Emil mai sînt în școală. De la ei, ceilalți, care seamănă cu Farcaș au destule de învățat.

LIDIA VIȘAN

Cei dintr-a III-a

Stînd de vorbă cu tovarășa Vera Kutifali, îngrijitoare la Școala de 7 ani nr. 1 din București, am rămas plăcut impresionată de felul cum dînsa mi-a vorbit despre clasa a III-a B. Am aflat că, față de ea copiii se poartă deosebit de respectuoși și politicoși. Mi-a vorbit despre ajutorul pe care aceștia i-l dau „încă de cînd erau mici". „De cînd erau mici" pentru că acum sînt pionieri! De la un timp ei o ajută și la măturat și la ștersul prafului și la udatul florilor din fereastră... Intr-una din zile, tanti Vera a surprins de sus, de pe scară, o discuție pe care mi-a povestit-o emoționată. Cei dintr-a III-a măturau holul:

— „Dă mai cu atenție pe la colț, Cornel! Ce, vrei să mai măture o dată în urma noastră tanti Vera?"

— „Am dat!"

— „Mai dă o dată și pe urmă să ștergem și praful. Să-i facem o surpriză. O să se bucure. Azi, nu prea se simțea bine. Am văzut eu..." Și au făcut totul cu atenție. In ziua aceea tanti Vera a simțit că-i sînt mai dragi ca oricînd.

IOANA TOMA

Pionierul Rentea Florin, din clasa a VII-a B, de la Școala de 7 ani nr. 31 din București, politicos, oferă în tramvai locul unui tovarăș mai in vîrstă.

Are dreptate tovarășa dirigintă

Stam de vorbă mai zilele trecute cu tovarășa Ileana Vasiliu, profesoară de limba engleză la Școala medie mixtă nr. 12 din Capitală, despre mulțumirea zilnică pe care o are în munca ei cu copiii. Am observat o căldură deosebită mai ales atunci cînd a venit vorba despre clasa a VI-a B, clasă pe care o are în grijă și ca dirigintă.

— Am mai avut și alte clase, îmi spunea ea zîmbind, dar nu știu de ce, cînd intru în clasa a VI-a B, mă simt altfel. La fiecare oră de dirigenție și chiar în afara acestor ore, ba președintele detașamentului, ba alți pionieri, vin cu diferite propuneri, păreri pe care să le judecăm împreună, să ne sfătuim dacă sînt bine venite sau nu.

— De pildă?

— De pildă, într-o zi a venit la mine Ileana Păunescu propunîndu-mi să dicutăm despre „Săptămîna noastră, adică a detașamentului, la gazeta de perete a unității" Și am discutat. Rezultatul: inițiativa s-a extins și la alte clase. În fiecare săptămînă, gazeta unității oglindește pe rînd situația detașamentelor de pionieri din școală.

— Frumos! Mi-ar place să-i cunosc pe acești pionieri!

— Oricînd! Și acum! I-am cunoscut astfel pe Anca Dumitrescu, pe Smaranda Vasilescu, pe Dan Ivănescu, Jak Zeilic și alții, pionieri ce dau un prețios ajutor tovarășei dirigintă și în primul rînd lor înșiși. Au existat cazuri cînd unii dintre pionieri încîntați de notele căpătate la o materie, de pildă limba romînă se lăsau pe tînjală la celelalte materii decretînd că materia lor preferată e limba romînă Dar colectivul de conducere veghea. Bineînțeles, discuția prietenească pe care tovarășa dirigintă și pionierii o duceau cu cel care avea materii „preferate", nu rămînea fără rezultat. Acesta este un singur exemplu, dar momentele în care pionierii au pus umărul alături de tovarășa dirigintă sînt numeroase. Colectivul de conducere, pe baza unei inițiative pionierești, a înființat la gazeta de perete „colțul caricaturiștilor", a realizat o serie de fotomontaje pe diferite teme, a organizat întreceri sportive cu alte detașamente, s-au dus împreună la muzee etc.. Da! Tovarășa dirigintă are de ce să fie mulțumită de acest întreprinzător colectiv de conducere.

I. ZAMFIR

Ei au numai note foarte bune

ELENA POPESCU, cl. a III-a B, Şcoala de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza", Bucureşti.

TUDORA ENCIU, preşedinta unităţii, Şcoala de 4 ani, Miloşeşti, reg. Bucureşti.

EUGEN LEMNARU, cl. a IV-a, Şcoala de 7 ani, Boiştea, reg. Bacău.

Din viaţa pionierească

AŞA PROCEDEAZA PIONIERII

De fiecare dată cînd se întoarce acasă de la şcoală, Maria Poenaru se opreşte pentru cîteva clipe în faţa magazinului universal din centrul comunei. Priveşte clădirea impunătoare cu vitrine mari şi nu-i vine să creadă că se află la ei, în Sititele. „Un asemenea magazin n-am văzut decît atunci cînd am fost la Oradea, spune Maria. Şi uite, acum avem şi noi unul în comună" ! Privind vitrinele frumos aranjate, Maria are un sentiment de mîndrie iar gîndurile-i zboară cu multe zile în urmă. Îşi aminteşte cum într-o zi din vacanţa de vară o mulţime de săteni cu lopeţi şi tîrnăcoape au început construcţia magazinului universal sătesc, cum şiruri nesfîrşite de căruţe încărcate cu cărămizi, cu ciment, cu nisip şi var, se opreau pe şantier.

Încă din acea zi, Maria Poenaru, preşedinta unităţii de pionieri, de îndată ce a ajuns la tabără le-a spus tuturor copiilor :

— Ştiţi că la noi în sat a început construcţia unui magazin universal ! Ce-ar fi să ajutăm şi noi la construcţia lui ?

— Sigur că da, a răspuns atunci fiecare.

A doua zi, constructorii s-au pomenit pe şantier cu cele două detaşamente de pionieri din sat. Fiecare pionier avea lopată şi casma.

— Am venit să vă ajutăm şi noi, spuse Maria.

— Bine, dar ce puteţi face voi? Aici e lucru greu, caută să-i lămurească un muncitor pe copii.

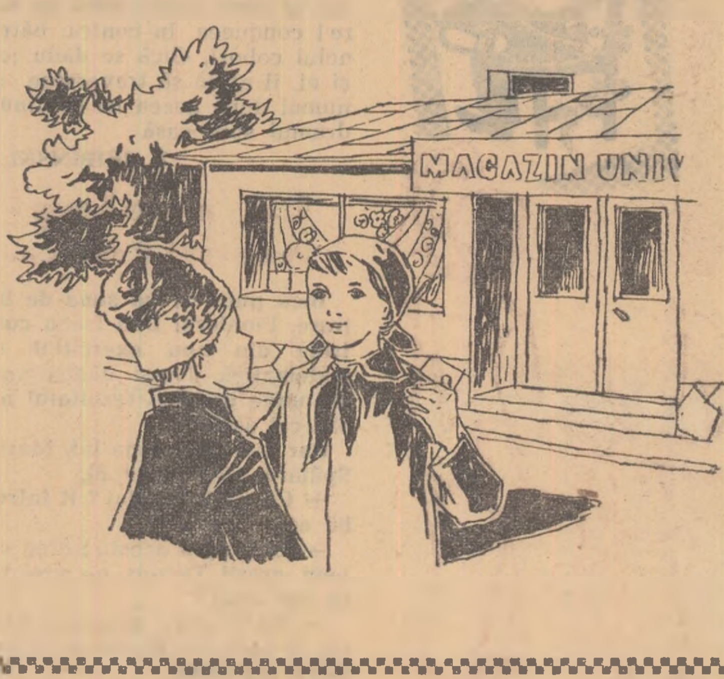
— Daţi-ne numai de lucru şi-o să vedeţi, răspunseră cu toţii în cor.

În fiecare zi, cîteva ore, pionierii celor două detaşamente din Sititele au dat o mînă de ajutor constructorilor. Vacanţa se sfîrşise. Începuse şi şcoala. Însă, ajutorul lor pe şantier a continuat cu aceeaşi însufleţire. Clădirea se înălţa sub ochii lor, iar în carneţelul Mariei filele se completau unele după altele. Iată cîteva însemnări semnificative : „Stivuit cărămizi ; descărcat ţigle ; transportat cu roaba pămînt ; descărcat nisip..." Sau pe altă pagină : „Astăzi au fost din nou evidenţiaţi Titu Petru, Elena Marian, Teodor Cearnău, Maria Bughiu, iar Lazăr Galiş din clasa a III-a ne dovedeşte tot mai mult prin fapte că va fi un bun pionier..."

Timpul a trecut ca vîntul, şi iată, la magazin se fac ultimele finisări în vederea inaugurării lui, iar la şcoală colectivul de conducere al unităţii a organizat o adunare în care Lazăr Galiş a fost primit în rîndurile organizaţiei de pionieri. Fiecare pionier a vorbit atunci despre hărnicia lui Lazăr, despre calităţile lui. Ochii preşedintei rîdeau de bucurie. Munca celor două detaşamente care formează unitatea lor a fost încununată de succes. Pe şantierul magazinului universal în urma ajutorului dat de pionierii unităţii din Sititele s-au făcut economii de mai multe mii de lei.

Pentru aceste rezultate minunate noi îi felicităm din toată inima.

RADU POPA

„Cum ne putem organiza mai bine munca pentru îndeplinirea condiţiilor cerute de distincţiile pionierești în legătură cu cunoaşterea unor sărbători ale clasei muncitoare, a unor episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului?" ne întreabă pionierul Savu Georgescu, de la Şcoala de 7 ani din comuna Buzescu, regiunea Bucureşti.

După părerea noastră, Savu a pus o intrebare foarte nimerită. Să cunoască lupta partidului pentru fericirea oamenilor muncii este o indatorire de cinste a oricărui pionier. Cum se realizează aceasta ? Citirea presei pentru copii precum şi a cărţilor sau broşurilor închinate unor episoade din lupta partidului sau unor eroi comunişti şi utecişti, trebuie să fie o preocupare a fiecăruia, urmată apoi de discuţii care se pot organiza în grupă sau detaşament. Un alt prilej foarte nimerit pentru a cunoaşte fapte din lupta partidului sînt aniversările unor sărbători ale clasei muncitoare. De pildă, cu prilejul zilei de 1 Mai puteţi invita la adunările voastre comunişti care să vă povestească despre cum era sărbătorit 1 Mai în ilegalitate, despre demonstraţiile muncitoreşti care se desfăşurau cu acest prilej. Întîlnirile cu muncitori şi colectivişti fruntaşi, cu activişti de partid, sînt acţiuni deosebit de îndrăgite de către pionieri. Indrăgite de pionieri sînt şi vizitele la monumentele care amintesc despre eroismul clasei muncitoare, la muzeele care păstrează mărturii din lupta partidului. Mai mult, cu prilejul acestor vizite, o seamă de şcolari merituoşi pot primi cravata roşie chiar acolo, în faţa nepieritoarelor mărturii.

In fiecare unitate trebuie să existe apoi un Colţ al U.T.C.. Aici se găsesc fotografii ale eroilor utecişti, cărţi care povestesc despre viaţa şi lupta lor, aici se organizează discuţii care evocă memoria acestor devotaţi fii ai clasei muncitoare.

Iată, deci, numai unele dintre mijloacele care vă ajută să cunoaşteţi gloriosul trecut de luptă al clasei muncitoare sub conducerea partidului.

Participind cu însufleţire la întîlniri, festivităţi, vizite, discuţii de felul celor de mai sus, veţi avea prilejul nu numai să învăţaţi lucruri noi ci şi să arătaţi ce ştiţi voi înşivă despre sărbătorile clasei muncitoare, despre lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului nostru. Ţinînd seama de această participare activă a voastră, colectivul de conducere al unităţii va hotărî, în cele din urmă, dacă indepliniţi acele condiţii cerute de distincţiile pionierești despre care vorbea Savu.

VERA INBER

Lenin şi vremea

De orişice prisos de timp
Ştia să vămuiască ora,
Spre-a se putea -ngriji în schimb
De treburile tuturora.

De-oraşe şi uzine mari,
De solii satelor răzleţe
Şi de studenţi şi de şcolari
(Toţi trebuiau de zor să-nveţe)

Grijind de pîine şi metal
De ţara şi de lumea-ntreagă,
Tot el ceruse, personal,
La Kremlin liftul să se dreagă.

Neadmiţînd tărăgănări,
Tuna de-atîta supărare :
„Sînt inimi slabe, pentru care,
E-un chin acest urcuş, pe scări".

De mii de treburi prins în cleşti,
El, ca prieten şi părinte,
De inimile omeneşti
Găsea timp să-şi aducă-aminte.

La ceasul muncii stabilit
O dată ntîrzie să vină :
In ziua cînd a fost rănit
Şi moartea-i da ocol, haină.

Deşi era nevindecat,
Deşi abia putea să scrie,
Inaltele nevoi de stat
Erau o sfîntă datorie.

De-aceea veacurile-n rînd,
Lumina i-or păstra oricînd.

In romîneşte de
NICOLAE STOIAN

CONCURSUL micilor tehnicieni

Un şantier original

Un şantier aflat intr-o... încăpere frumos aranjată, cu etajere cu flori, perdeluţe albe la ferestre, bănci... Desigur, aţi ghicit : este vorba de o sală de curs. Micii tehnicieni care dau viaţă acestui original şantier sînt pionierii clasei a IV-a A de la Şcoala de 7 ani din Botoşani.

...Era pe la inceputul lunii februarie, intr o dimineaţă. Pionierii lucrau de zor la construirea machetelor cîtorva gospodării colective din raionul lor : gospodăriile agricole colective din comunele Roma, Dacia, Suliţa, Drăgăşani şi Cristeşti. Le venea mai uşor să lucreze acum după ce le vizitaseră. Aplecată deasupra lucrului, Cicuţa lucrează la silozul din curtea gospodăriei din Dacia, iar Nadia instalează stîlpii şi reţeaua de sîrmă pentru electrificarea satului. Din cînd în cînd mai trag cu coada ochiului şi pe la vecini.

— Cum de-am uitat ? Mi-am dat eu seama că-i mai lipseşte ceva, dar nu ştiam ce !

Rodica observase că Nadia făcuse şi răsadniţe în curtea gospodăriei.

— Eu am făcut şi un camion pentru gospodăria mea, se mîndri Hero.

Pe „şantier" se lucra de zor. Nimic nu le scăpa copiilor din cele ce-au văzut in gospodării. Au văzut cu cit drag muncesc colectiviştii să-şi facă gospodăriile mai mari, mai frumoase, mai bogate. Au cunoscut viaţa fericită pe care o trăiesc ei in colectivă. Pe toate ar fi vrut să le zugrăvească în machetele lor.

Doretti lucra la o nouă construcţie, maternitatea pentru scroafe. Elena construia crescătoria de păsări a gospodăriei. Aproape in fiecare gospodărie se ridică o nouă construcţie ; aici un garaj pentru autocamioane, dincolo o magazie pentru unelte, in altă parte grajduri... Ior pionierii le reproduc fidel in machete. Dacă s-ar fi putut arăta dragostea şi prietenia cu care au fost inconjuraţi pionierii de către colectivişti şi pe acestea le-ar fi oglindit în construcţiile lor copiii !

Timpul s-a scurs repede. Acum, micii tehnicieni sint bucuroşi de roadele muncii lor. Cu miinile lor harnice, cu iscusinţa şi priceperea fiecăruia, ei au construit machete dar miine, pe şantierele patriei noastre, vor făuri adevărate construcţii ale socialismului, construcţii ale păcii.

M. NEGREA

Un colectiv de conducere al unui detaşament fruntaş la învăţătură şi la acţiunile de folos patriotic care face cinste întregii unităţi de la Şcoala de 7 ani nr. 171 din Bucureşti.

La Școala medie nr. 20 din București, clasa a VII-a A are oră de geografie. Pionierii Elena Drăgan și Cornel Sălvoiu execută cu atenție o proiecție. Că imaginile din Munții Făgăraș sînt minunate, o vezi în ochii lor!

Corespondenții speciali ne relatează

Aleea pionierilor

Porțiunea de șosea care trece prin fața școlii noastre a primit de curînd un nume nou. Vreți să-l cunoașteți și voi? E Aleea pionierilor. Aci pionierii muncesc cu multă tragere de inimă în timpul lor liber. In 250 de ore am săpat șanțuri pe o porțiune de 160 m. Pe aceeași porțiune de șosea noi, pionierii, am săpat și gropi în care vom planta peste puțin timp duzi și salcîmi ornamentali. La capătul aleii vom planta sălcii pletoase. Printre fruntași la această frumoasă acțiune patriotică se numără și pionierii Dumitru Vîlceanu, Titu Croitoru, Ion Dragomirescu, Elena Solomon și alții.

PANTELIMON ȘERBAN
corespondent special al unității de la Școala de 7 ani, comuna Turburea, reg. Craiova

O adunare de neuitat

E ora 11,30. Pionierii din întreaga unitate, îmbrăcați de sărbătoare, sînt în careu. Sărbătorim azi o zi mare — Ziua Armatei Sovietice. Glasul tobelor și trompetelor anunță începutul adunării. Invitații, doi ostași din regiune, ne povestesc cu multă căldură despre faptele de arme ale ostașilor sovietici eroi — Alexandru Matrosov și Iuri Smirnov, care au căzut vitejește în lupta pentru zdrobirea fiarei fasciste. Oaspeții au povestit și despre frăția de arme romîno-sovietică. Toți pionierii ascultă cu atenție. Cînd am aflat că cei doi ostași, oaspeții noștri, au fost cu ani în urmă purtători ai cravatelor roșii, ne-am bucurat mult și i-am rugat să ne povestească întîmplări din viața pionierească. După aceea le-am pus întrebări despre viața de ostaș. Nu vom uita niciodată această adunare plăcută

ELENA ADAM
corespondenta specială a unității de la Școala de 7 ani nr. 1 Supan, Comănești, reg. Bacău

Vești bune pentru prietenii înaripați

Primăvara și-a anunțat sosirea. Nu va mai trece mult și ea va veni însoțită de întreg alaiul de păsărele, flori și voie bună. Sîntem în măsură să spunem, pe această cale, că în intîmpinarea ei și mai ales a prietenilor înaripați — păsărelele — pionierii fac pregătiri însuflețite.

★

Mai zilele trecute, după ore, pionierii de la **Școala de 7 ani din comuna Buzescu, regiunea București,** au rugat-o pe tovarășa profesoară de științe naturale să le vorbească despre păsărelele folositoare și despre cum pot ei să le apere. Tot atunci au cercetat, într-o revistă, diferite modele de căsuțe pentru păsărele. Acum, la camera pionierilor, s-au și adus primele căsuțe gata confecționate. Le-au lucrat pionierii **Ion Duinea, Sandu Popescu, Ștefan Nedelcu** și alții, dintr-a III-a. Iar ciocănitoarele de prin părțile Buzescului pot să știe: pionierul **Florea Mohorea**, dintr-a III-a C, a pregătit o căsuță anume pentru ele!

★

Pionierii din **Stupina, regiunea Constanța** — așa cum ne anunță corespondentul special al unității **Ion Gașper** — au stat și ei de vorbă încă la jumătatea lui februar, cu inginerul zootehnic de la G.A.S., tovarășul Victor Găitan. Au aflat cu acest prilej care dintre păsărelele folositoare poposesc prin părțile lor și cam ce fel de „locuințe" trebuie să le „dureze". Zile de-a rîndul au fost văzuți apoi pionierii trebăluind prin atelierul de tîmplărie al colectivei. Primele 24 de căsuțe pentru păsărele au și ieșit din mîinile lor. In felul acesta ei îndeplinesc și una din condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești.

In **Livada Băilor**, de prin părțile Homorodului (regiunea Stalin) au apărut prin pomi, ca din senin, vreo 60 de căsuțe pentru păsărele. Cine le-o fi pus? Chiar dacă nu ne-ar fi spus-o corespondentele noastre **Maria Neacșu** și **Elena Alber**, tot am fi ghicit că acesta-i darul pe care pionierii de la Școala de 7 ani din Homorod l-au făcut prietenilor înaripați.

Aurelia și prietenii ei

Azi s-au pus din nou două note rele în clasa I-a. Și, bineînțeles tot lui Ovidiu și Vioricăi. Notele rele nu sînt niciodată un prilej de bucurie, așa că Viorica și Ovidiu stau triști, gata-gata să plîngă. In jurul lor s-au strîns cîțiva colegi.

Totul este trist și nimeni n-are chef de vorbă. Dar iată, se apropie o pionieră:

— Ce-ați pățit? De ce stați așa plouați?

— Iar au luat note rele! răspunde cineva din grup.

— Cine a luat „iar" note rele? întreabă pioniera.

Toți se dau în lături și în fața Aureliei rămîn cei doi „vinovați". Cu lacrimile lucindu-le în ochi, ridică privirea spre Aurelia, în loc de orice răspuns.

— Pe mine mă cheamă Aurelia Tanc, sînt în clasa a III-a.

Școlarii se privesc între ei, nu prea știu ce să facă. Aurelia îi încurajează:

— Pe voi cum vă cheamă?

— Pe mine, Ovidiu Leu, și pe ea, Viorica Crișan — spune Ovidiu.

Și prietenia s-a legat. De la această întîmplare au trecut cîteva luni în care s-au întîmplat lucruri foarte importante pentru cei trei prieteni de la școala din comuna Cefa, Arad.

Aurelia a început să-i ajute zi de zi să-și facă lecțiile. Citirea de pe abecedar era de multe ori completată cu citirea din revista „Arici Pogonici".

Iar exercițiile de artimetică se terminau mai mereu cu mîncatul materialului „didactic" (merele pe care le aducea Aurelia pentru socotit erau împărțite astfel: cele mai multe, celui care a știut mai bine).

Rezultatele acestei prietenii s-au arătat curînd. Situația la învățătură a celor doi elevi s-a îmbunătățit.

Și acum, să vă destăinuiesc și un „secret": Aurelia vrea să se facă învățătoare...

Să-i urăm succes!

AL. MIHU

„Ajutorul" micului iepuraș.

GHICITORI

Intre garduri de nuiele
Stau închise două stele;
Gardurile-s mișcătoare
Și stelele surioare
(Ochii și genele)

Pe sub grindă, ziua toată,
Pară verde-i atîrnată;
Cînd în casă intră seara,
Indată se coace para.
(Becul electric)

La răscrucea satului
Tocma-n văzul natului,
Stă Voichița albioară
Și împarte o comoară;
Cu ăst dar, cît viețuiește
Cine-l are, se tălește.
(Școala și știința de carte)

Culese de ION SOCOL

Azi bunica n-a venit!

De la lucru mama vine.
Sandu lecțiile-și scrie...
Liniște-i în casă, bine
Insă asta ce să fie?

Stau pe scaun așezate
Hainele frumos călcate
Și cămașa și cravata...
Chiar și ghetele sînt gata!

Mama stă și le privește
Parcă tot nu-i vine-a crede...
Rîde Sandu ștrengărește,
Și spre ea se și repede:

— Nu, bunica n-a venit!
Și ce-i o nenorocire?
Toate... eu le-am pregătit...
Știi... autodeservire!

V. TOMA

Grădinarul și florile

Iată un joc plăcut pentru școlarii din clasele mici. Se aleg doi participanți. Unul este grădinar și are în grijă zece, douăzeci de „flori", iar celălalt este cumpărător. Grădinarul împreună cu copiii hotărăsc ce floare să fie fiecare. Cînd cumpărătorul vine să cumpere flori, grădinarul i le descrie pe rînd: ce culoare au, unde cresc, cum sînt frunzele, în ce lună înfloresc și așa mai departe. Dacă cumpărătorul ghicește despre ce floare este vorba, grădinarul i-o dăruie. Cînd toate „florile" au trecut la cumpărător, jocul este reluat. Cumpărătorul devine floare, prima floare ghicită devine grădinar, iar fostul grădinar devine cumpărător. In felul acesta toți copiii, rînd pe rînd pot fi floare, grădinar și cumpărător.

Ei au numai note foarte bune

OLGA NICOLICI, cl. a V-a, Școala de 7 ani, Variaș, reg. Timișoara.

NICUȘOR ZICAS, cl. a III-a, Școala de 7 ani nr. 2, Bîrlad.

GHEORGHE COMAN, cl. a III-a, Școala de 4 ani, Predeal-Sărari, reg. Ploești.

Eroi ai clasei muncitoare

Lazăr Grünberg și Bernat Andrei

LAZĂR GRUNBERG

BERNAT ANDREI

Era în 17 martie 1944. Călăii Gestapoului s-au năpustit asupra celor 300 de partizani sovietici și 52 de deținuți politici antifasciști din Romînia, întemnițați în închisoarea de la Ribnița, asasinîndu-i mișelește în celule. Lazăr Grünberg, Bernat Andrei și împreună cu ei alți 50 de luptători antifasciști au întîmpinat moartea cîntînd imnul de luptă al proletariatului : Internaționala.

Lazăr Grünberg și Bernat Andrei au fost activiști de frunte ai Partidului Comunist din Romînia. Ei intraseră de tineri în mișcarea muncitorească : Lazăr Grünberg la 16 ani, iar Bernat Andrei la 19 ani. Amîndoi și-au închinat viața luptei partidului împotriva exploatării poporului muncitor. Lazăr Grünberg, în anii 1932–1933, făcea parte din conducerea organizației U.T.C. din Prahova, mobilizînd tineretul din această regiune petroliferă a țării la diverse acțiuni de luptă pentru apărarea intereselor tinerilor, acțiuni ce au culminat cu participarea lor la eroicele lupte ale petroliștilor din ianuarie și februarie 1933. Bernat Andrei a fost inițiatorul unui șir de acțiuni ale tineretului muncitoresc din Tg. Mureș și din alte orașe ale Transilvaniei, acțiuni ce au dus la dezvoltarea mișcării revoluționare a tineretului din această parte a țării.

Lazăr Grünberg și Bernat Andrei au făcut parte din conducerea U.T.C. în anii grei ai ilegalității. Pentru activitatea lor revoluționară au îndurat ani lungi de închisoare și deportări iar la 17 martie 1944 cei doi luptători comuniști au căzut asasinați de bestiile hitleriste care au dezlănțuit masacrul de la Ribnița.

Ei au murit dar amintirea lor rămîne veșnic vie în inimile noastre. Și-au jertfit viața pentru ca noi să putem trăi astăzi fericiți, să ne bucurăm de toate marile realizări ale partidului nostru, realizări pe care le-au visat și pentru care au luptat eroii clasei noastre muncitoare.

38 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist din Romînia

Grea era viața tineretului sub stăpînirea burgheziei și a moșierimii. Lipsit de drepturi, ținut în întunericul neștiinței de carte și în mizerie, tineretul era folosit drept carne de tun pentru războaiele exploatatorilor. Apărător al intereselor tineretului, partidul clasei muncitoare, Partidul Comunist din Romînia, a îndrumat părintește organizația revoluționară a tineretului comunist.

Creată în urmă cu 38 de ani, în martie 1922, Uniunea Tineretului Comunist din Romînia a pornit o luptă necruțătoare împotriva asupritorilor. Izvorul forței și tăriei U.T.C. a fost partidul comunist, făuritorul și în același timp conducătorul său înțelept și iubit. Uteciștii au participat activ la lupta proletariatului împotriva orînduirii burghezo-moșierești. În acei ani întunecați de ilegalitate, U.T.C., a fost ajutorul cel mai credincios și mai apropiat al Partidului Comunist din Romînia. Rezoluția ședinței Plenare a C.C. al P.M.R. din decembrie 1948, asupra activității partidului în rîndurile tineretului, aprecia că: *„N-a fost luptă mai importantă a proletariatului condus de partid, la care U.T.C. să nu fi participat în mod activ, ca un prețios ajutor"*.

Uteciștii au înscris nemuritoare pagini de eroism în istoria luptei poporului nostru împotriva exploatării. Fiecare rînd a fost scris cu sînge, fiecare rînd vorbește despre cei căzuți eroic în lupta pentru libertatea și fericirea poporului. Iar în clipele cele mai grele, schingiuiți sălbatic de către Siguranța statului burghezo-moșieresc, adeseori pradă morții, uteciștii au păstrat pînă la cea din urmă suflare ca pe lucrul cel mai de preț, cinstea nepătată de membru al organizației revoluționare de tineret din țara noastră. U.T.C. a format în rîndurile sale luptători devotați cu trup și suflet cauzei clasei muncitoare, patrioți înflăcărați și neînfricați. Neuitată rămîne pentru noi amintirea eroilor uteciști Filimon Sîrbu, Bernat Andrei, Lazăr Grünberg, Pavel Tcacenco, Olga Bancic, Elena Sîrbu, Vasile Roaită, Constantin Godeanu și mulți alții care și-au jertfit viața pentru ca noi să trăim astăzi liberi și fericiți.

Continuînd tradițiile glorioase ale U.T.C. Uniunea Tineretului Muncitor luptă consecvent, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, pentru construirea socialismului în scumpa noastră patrie. Zi de zi, în fabrici și uzine, în școli și pe șantiere, utemiștii răspund prin fapte grijii acordate de partidul clasei muncitoare, conducătorul și învățătorul iubit al tineretului și al întregului popor muncitor.

De pe cuprinsul patriei

In frunte comuniștii

O nouă victorie a brigăzii conduse de comunistul Ion Popa a umplut de bucurie inimile colectivului de muncitori ai uzinelor „Progresul" Brăila. Această brigadă a reușit zilele trecute să elaboreze o șarjă în timpul record de 3 ore și 45 minute !

Comuniștii muncitori și tehnicieni de la schela de extracție „Țicleni" au pornit o acțiune complexă de descoperire a rezervelor interne care să-i ajute în îndeplinirea angajamentului luat cu prilejul dezbaterii documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1959. Brigăzile conduse de comunistul Gheorghe Iordache și utemistul Nistor Kuhta au reparat și redat producției sondele 333 și 140 cu două zile înainte de termen, ceea ce înseamnă zeci de tone de țiței peste plan.

O dată cu dezghețul, în Delta Dunării a început campania pescuitului de primăvară. In frunte cu comuniștii Dobre Lungu, Cuzmin Achim și Vidinei Trofim pescarii de la Mila 35 au pescuit peste plan în prima săptămînă din această campanie o cantitate de aproape 10.000 kg pește.

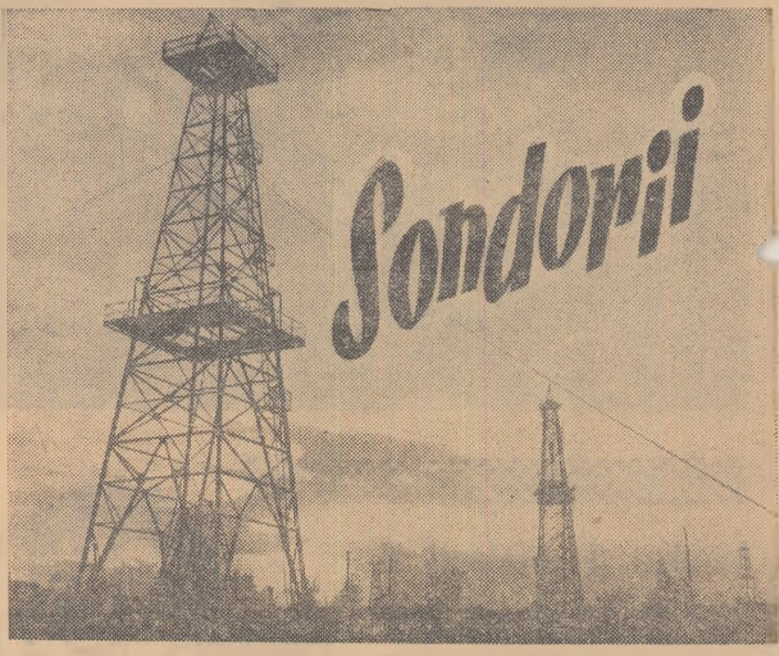
41 tone de plăci aglomerate din lemn peste plan, din care se pot fabrica circa 170 garnituri de mobilă ! Acestea sînt realizările obținute în numai 8 zile de muncitorii schimbului I al fabricii P.A.L. din Brăila în fruntea cărora se află comuniștii M. Răfoi și Mihalache Luchianciuc.

Troleibusul „TV 2 E" la Leipzig

Pe străzile asfaltate ale orașelor, pe drumurile țării, circulă autobuse și troleibuse tot mai moderne și mai elegante, purtînd inițialele uzinelor „Tudor Vladimirescu" din Capitală. Multe sînt tipurile de mașini ce se fabrică aici. O categorie o constituie troleibusele, autobusele urbane, autobusele rutiere pentru transportul interurban și excursii turistice. Apoi, acele frumoase mașini de proporții reduse care aprovizionează spitalele cu medicamente, librăriile cu bogăția cărților, sau cele care duc la centrele respective pîinea caldă...

Cele mai noi tipuri de mașini făurite de harnicii constructori de la uzinele „Tudor Vladimirescu" sînt autobusele „TV. 2 U" și troleibusele „TV 2 E" (în fotografie un aspect interior). Aceste noi produse ale uzinelor T. Vladimirescu au fost expuse la Tîrgul Internațional de la Leipzig.

Nu de mult, inima acelei sonde vechi, așezate pe malul Trotușului, încetase să bată. Doar turla rămasă în picioare și năpădită acum de zăpezile vifornițelor de februarie mai arăta că de aici sondorii scoseseră pînă de curînd bogăția țițeiului strălucitor. Pămîntul de sub turlă își recăpătase liniștea.

Curînd însă, sonda, socotită epuizată, avea să freamăte din nou sub impulsul țițeiului vijelios.

— Pămîntul e înghețat acum, dar trebuie să pătrundem mai în adînc, să-l desferecăm, a spus inginerul șef. O lucrare nu prea ușoară. Cu sondori de nădejde însă o scoatem la capăt. Cui să i se încredințeze oare lucrarea?

— Meșterului Petre Hanganu și brigăzii lui, au spus cei mai mulți, ghicind parcă gîndul inginerului.

Comunistul Petre Hanganu, om tăcut de felul lui dar harnic și priceput la treabă, e cunoscut la schela de extracție Moinești ca unul dintre cei mai buni meșteri sondori. Cîte sonde n-au prins viață prin munca înflăcărată a sondorilor din brigada lui? De cum a aflat despre ce e vorba, meșterul Petre Hanganu, împreună cu sondorii Ion Bulfei, Constantin Popa, Gheorghe Mustață și ceilalți din brigadă, s-au apucat de lucru. Au dat vălătucii de omăt la o parte și-au prins să sfredelească pămîntul. Săptămîni de zile a durat bătălia cu tăria stratului îmbîcsit de pietre, cu gerul și cu viscolul ce șuiera hapsîn, spulberîndu-le zăpada în față. Sondorii însă nu s-au lăsat bătuți, au continuat să lucreze cu și mai multă îndîrjire și, în prima zi de martie, cu mult timp înainte de data planificată, sonda a prins să „respire" întinerită, desferecîndu-și izvoarele vijelioase, cu iz înțepător de petrol.

Acum, la sonda aceasta de pe malul Trotușului țîșnesc șuvoaie de țiței fluid; zilnic, tone întregi sînt extrase din adîncul pămîntului. Aceasta, datorită muncii entuziaste a sondorilor din brigada comunistului Petre Hanganu, a celor care știu să scoată la lumina zilei bogăția aurului negru.

AL. DINU IFRIM

reportaj · informații · NOUTĂȚI TEHNICE · reportaj · reportaj · informații

...n întîmpinarea aniversării lui Lenin

Cuvintele ...ui Lenin ...au devenit ...fapte

„Comunismul – înseamnă puterea sovietică, plus electrificarea întregii ţări"
(Lenin)

Acum patruzeci de ani, la 21 februarie 1920, la propunerea lui Vladimir Ilici Lenin a fost creată comisia de stat pentru electrificarea Rusiei – GOELRO. Acea... comisie trebuia să elaboreze un plan uriaş de electrificare, pentru ca, în următorii zece-cincisprezece ani producţia de energie electrică să se dezvolte vertiginos.

După cum se ştie, acest plan a fost depăşit. In cincisprezece ani, poporul sovietic a construit centrale electrice cu o putere de 5 milioane kilowaţi, faţă de 1,75 milioane kilowaţi, prevăzuţi de planul GOELRO.

Se zice că cifrele sînt plictisitoare. Pentru oamenii sovietici, însă, ele au un farmec deosebit. Mai ales cînd e vorba de viitorul patriei.

Doar electricitatea e forţa revoluţionară, capabilă să transforme nu numai industria şi agricultura, dar chiar şi întreg modul de viaţă al omului.

Tocmai asta visa Lenin!

Astăzi, poporul sovietic construieşte centrale electrice uriaşe. Puterea fiecăreia din ele întrece cu mult puterea de 1.75 milioane kilowaţi prevăzută în planul GOELRO.

Astăzi, numai hidrocentrala din Bratsk are o putere de 4,5 milioane kilowaţi, iar cea din Krasnoiarsk e de 5 milioane kilowaţi!

Nu există alte hidrocentrale în lume care să le egaleze. O mare dezvoltare a luat construcţia microcentralelor, care au adus „lampa lui Ilici" în cele mai îndepărtate colţuri ale Uniunii Sovietice.

In sovhozurile Kazahstanului, în aşezările de iernat din Iacuţia şi Ciukotka, unde deocamdată nu e posibilă construirea liniilor electrice de transport, lumina şi forţa electrică este dată de centrale electrice mici, săteşti.

Electricitatea işi cucereşte rapid locul ei şi în viaţa de toate zilele. Frigiderul, televizorul, maşina de spălat rufe, maşina de cusut, maşina de bărbierit electrică, aspiratorul de praf şi altele, apar în număr din ce în ce mai mare în locuinţele oamenilor sovietici.

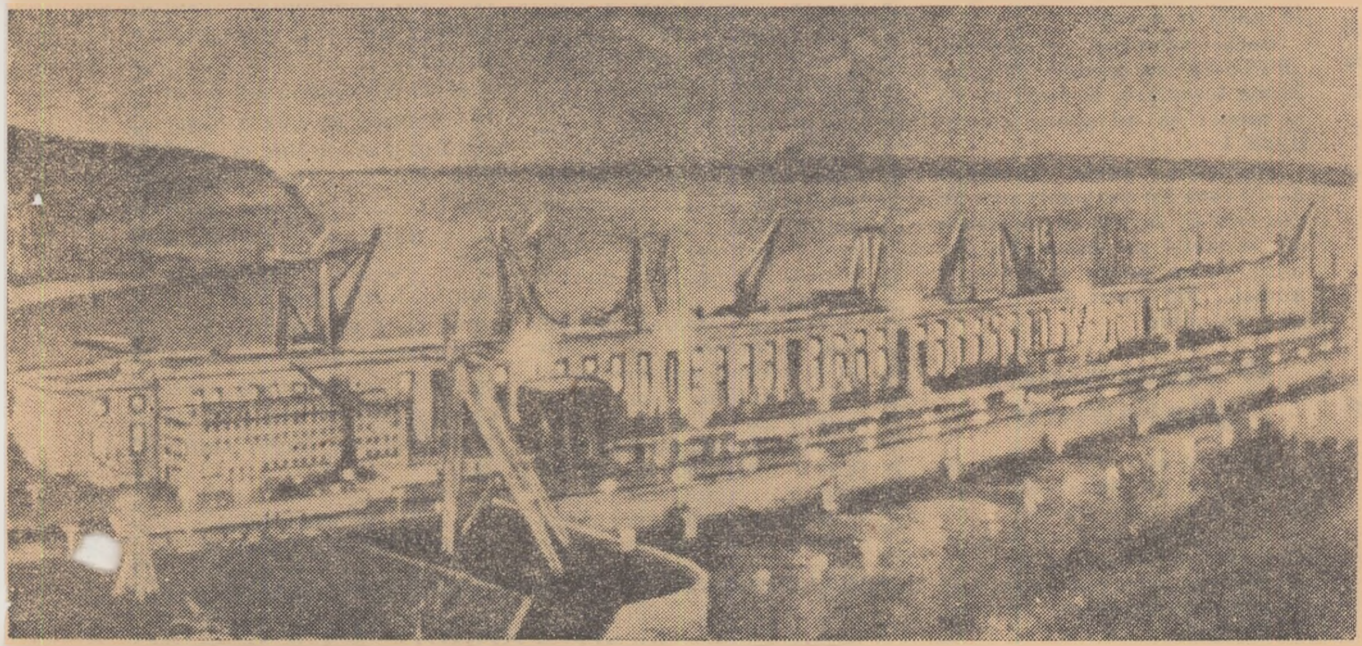
Vine timpul pe care-l visa Vladimir Ilici. El scria că „lumina electrică şi încălzirea electrică în fiecare locuinţă vor scuti milioane de „sclave casnice" să-şi petreacă trei sferturi din viaţă în bucătării pline de fum".

Electrometalurgia, electrosudura şi electrochimia au ocupat un loc de cinste în zilele noastre. Ele au pătruns adînc în viaţa noastră. Iar savanţii caută să introducă electricitatea şi în alte ramuri ale economiei naţionale.

Vor mai trece încă zece-doisprezece ani şi energia electrică ce se va produce în Uniunea Sovietică va atinge 920 miliarde kilowaţi-ore pe an.

920 miliarde kilowaţi-ore pe an e o cifră ce depăşeşte de zece ori planul de electrificare GOELRO!

(După revista „Ogoniok")

Astfel de giganţi energetici prevedea V. I. Lenin! Hidrocentrala electrică „Lenin" de pe Volga. Puterea ei întrece puterea tuturor centralelor electrice prevăzute de planul GOELRO.

Acţiuni pionereşti

Letopisetul unei renumite şcoli

Pe faţada unei şcoli din oraşul ...Ulianovsk, pe o placă de marmură, ...sînt gravate următoarele cuvinte: „Aci a învăţat Ulianov — Lenin în ...anii 1879—1887".

În aprilie, elevii acestei şcoli vor ...avea două bucurii: se va sărbători ...0 de ani de la naşterea lui Ilici şi ...50 de ani de la întemeierea şcolii. ...Pentru această dublă sărbătoare, pionierii pregătesc letopisetul minunatei lor şcoli. Ei au şi strîns multe ...materiale, tablouri, ilustraţii, cărţi ...fotografii, înfăţişînd trecutul şcolii lor şi mai cu seamă perioada cînd ...Vladimir Ilici Lenin a învăţat aici. ...Membrii cercului tehnic pregătesc şi ...machetă a casei-muzeu a lui Le...in.

O carte despre Lenin, cum nu există alta!

Pionierii Şcolii nr. 8 din oraşul Bobruisk „scriu" o carte despre Vladimir Ilici Lenin. Este o carte cum nu există alta! Ea este alcătuită din amintirile vechilor comunişti care s-au întîlnit cu Lenin, care au lucrat cu el. Toate aceste amintiri sînt scrise frumos, de mînă, de către pionierii acestei şcoli.

Pionierii string şi cărţi tipărite despre V. I. Lenin. Cu acestea, ei vor alcătui o expoziţie specială ce se va deschide în cadrul unităţii la 22 aprilie — aniversarea zilei de naştere a marelui conducător.

In camera pionierilor acestei unităţi s-a amenajat un colţ dedicat lui Lenin. Aci se află cîntece, versuri şi povestiri despre Lenin.

Scrisoare din Pekin

„La Pekin e primăvară. Cerul este înalt, înalt. Sus de tot zboară păsărelele şi cu ciripitul lor ne aduc tuturor bucurie"...

Cînd pionierii sovietici din micul sat siberian Suzun citeau această scrisoare, afară ningea. Vîntul de martie gonea zăpada uşoară peste străzi şi case. Dar scrisoarea caldă a pionierilor chinezi parcă le-a adus o părticică a soarelui luminos din Pekin. Părea că razele soarelui s-au aşternut şi peste portretul lui Lenin, brodat din mătase de către pionierii din China.

„...Lenin ne este scump şi nouă şi de aceea toţi pionierii Chinei vor sărbători cu nespusă dragoste cea de a 90-a aniversare a lui Vladimir Ilici Lenin" — scriau în încheiere pionierii din Pekin.

Libertate lui Manolis Glezos!

Nu de mult a sosit o scrisoare pe adresa redacţiei noastre de la o unitate de pionieri dintr-un cătun îndepărtat al patriei. Scrisoarea cuprindea doar cîteva rînduri, care exprimau dorinţa fierbinte a pionierilor de a se alătura luptei pentru eliberarea devotatului fiu al poporului grec, Manolis Glezos. „Vrem ca Manolis Glezos, spuneau ei, să-şi poată creşte şi educa copilul său mai ales acum, la vîrsta cînd acesta are nevoie de vorba şi mîngîierea caldă a tatălui".

★

Toată lumea ştie că de mai bine de 15 luni, Manolis Glezos, eroul naţional al Greciei, cel care cu preţul vieţii a smuls şi a aruncat de pe Acropole steagul fascist, se află în închisoare la Atena alături de alţi patrioţi greci. Autorităţile greceşti l-au închis pentru că el luptă ca patria sa, Grecia, să fie o ţară liberă şi democrată, ca poporul grec să nu mai fie asuprit. Deşi închis, Manolis Glezos este tot mai puternic pentru că lupta sa pentru dreptate este aprobată de milioane de oameni cinstiţi din întreaga lume. Patrioţii greci, închişi o dată cu Manolis Gle s, au fost învinuiţi de spionaj. Această acuzaţie este falsă! Poliţia, la procesul de anul trecut, n-a putut să dovedească acest lucru.

La 12 martie a.c., în urma recursului făcut de către patrioţii greci, procesul a fost rejudecat de către Areopag, adică de Tribunalul Suprem al Greciei. (Areopag, în antichitate, însemna „adunarea înţelepţilor cetăţii"). Astăzi oamenii cinstiţi din lumea întreagă cer cu hotărîre Areopagului să redea libertatea acestor patrioţi pentru ca ei să-şi poată continua lupta pentru binele şi fericirea poporului grec.

E. SOARE

Marea familie a ţărilor socialiste

R. P. D. COREEANA

Infrîngerea Japoniei imperialiste în cel de al doilea război mondial a însemnat o etapă hotărîtoare în lupta pentru independenţă a poporului coreean. Armatele sovietice au dat un preţios ajutor poporului coreean în această luptă, care a dus la eliberarea Coreei de sub imperialismul japonez la 15 august 1945. De atunci ziua de 15 august a devenit sărbătoare naţională pentru poporul coreean.

In septembrie 1945 – în Coreea de sud au debarcat trupele americane. Aceasta a făcut ca o vreme Coreea să fie împărţită în două prin paralela 38. Mai apoi, în decembrie 1945, intr-o conferinţă a miniştrilor de externe ai U.R.S.S., S.U.A. şi Franţa, care a avut loc la Moscova, s-a hotărît restabilirea Coreei într-un stat democratic independent şi unitar.

Poporul a trecut la reforme democratice. Dar nu peste tot ele au prins viaţă. In Coreea de nord înfăptuirile democratice au dus la aplicarea reformei agrare; 700.000 gospodării ţărăneşti au primit peste 1.000.000 ha. pămînt, s-a înfăptuit naţionalizarea marilor intreprinderi, a transporturilor, a băncilor... In Coreea de sud, însă, elementele antidemocratice au trecut la persecutarea poporului. Aci, în mai 1948 s-au ţinut alegeri separate, după care s-a format un guvern condus de Li Sîn Man, omul imperialiştilor americani.

Impotriva acestei desmembrări a ţării s-au ridicat nenumărate proteste ale oamenilor muncii din întreaga ţară, care au luat iniţiativa de a se ţine alegeri pentru a crea Adunarea Populară Supremă a Coreei, care în septembrie 1948 a proclamat republica.

In 1950 imperialiştii americani dezlănţuie războiul împotriva Republicii Populare Democrate Coreene. Cu o barbarie de neînchipuit imperialiştii s-au năpustit asupra populaţiei, omorînd femei, bătrîni şi copii. Numai asupra Phenianului au fost aruncate 470.000 de bombe.

Intreaga lume progresistă s-a ridicat împotriva acestei agresiuni barbare. R.P.D. Coreeană a primit în acest timp ajutor economic din partea Uniunii Sovietice şi a R. P. Chineze. Voluntari chinezi au luptat împotriva cotropitorilor imperialişti.

După încheierea armistiţiului poporul, condus de Partidul Muncii, în frunte cu tovarăşul Kim Ir Sen, s-a avîntat cu obnegaţie la reconstrucţia ţării, obţinînd succese însemnate în opera de construire a socialismului. In această măreaţă operă, R.P.D. Coreeană se bucură de sprijinul frăţesc al Uniunii Sovietice şi al celorlalte ţări socialiste.

In cîţiva ani numai, oamenii muncii nord-coreeni au refăcut din cenuşă hidrocentrale, uzine metalurgice, fabrica de ciment de la Modong şi altele, s-au construit nenumărate intreprinderi mici şi mijlocii. R.P.D. Coreeană ocupă astăzi al treilea loc în Asia în ce priveşte producţia industrială, iar în producţia de energie electrică ea a întrecut Japonia şi Italia.

In domeniul agriculturii s-au obţinut însemnate succese. In prezent agricultura R.P.D. Coreene este în întregime cooperativizată.

Alături de întregul popor, tineretul şi pionierii ajută la construcţia socialismului. La construcţia Phenianului, pionierii oraşului au strîns luni de zile fier vechi. Banii primiţi pentru fierul vechi au fost daţi pentru construirea unui bloc care astăzi poartă numele „Blocul pionierilor". In urma succeselor obţinute, oamenii muncii din R.P.D. Coreeană au condiţii de viaţă din ce în ce mai bune.

Poporul coreean, R.P.D. Coreeană luptă pentru unificarea paşnică a ţării, pentru menţinerea păcii în Extremul Orient şi in lume. In această luptă nobilă a sa, R.P.D. Coreeană se bucură de sprijinul puternic al Uniunii Sovietice, al Chinei Populare, al tuturor ţărilor socialiste.

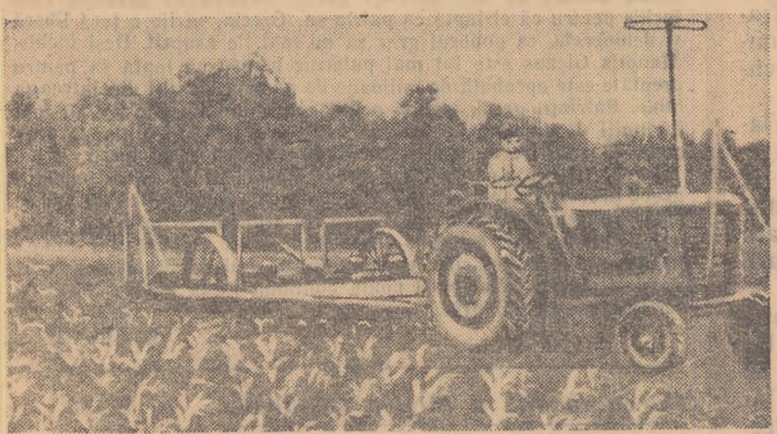

C. MIHAI

NOUTĂŢI TEHNICE reportaj reportaj informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

ȘTIINȚA

Realizări tehnice din U.R.S.S.

Radio-semănătoarea

De curind, un grup de profesori și studenți sovietici de la Institutul Electrotehnic din Novosibirsk au construit o semănătoare care seamănă cu ajutorul undelor de radio!

Ea a rezolvat problema semănatului în pătrate egale.

Pînă acum, împărțirea suprafeței cimpului se făcea cu ajutorul unei sîrme de măsurat, trase de tractor.

Priviți cum arată o radio-semănătoare: un tractor, cu o semănătoare ce nu trage după ea nici un fel de sîrmă. Această semănătoare măsoară cîmpul și seamănă la distanțe egale, cu ajutorul undelor de radio! Undele acționează asupra unui mecanism de marcare, care, la rîndul lui, comandă clapelor de ieșire a semințelor. La fiecare 70 cm, semințele sînt aruncate automat în pămînt.

Mecanismul de marcare se compune din două părți: una mobilă, montată pe tractor, iar alta fixă, montată pe un cărucior special, ce stă nemișcat într-un capăt al brazdei. După ce două brazde sînt semănate, căruciorul este mutat la următoarele două, ce urmează să fie lucrate. Undele de radio sînt emise de către instalația mobilă de pe tractor. Postul fix, de la capătul brazdei, le recepționează și le amplifică. Apoi le trimite înapoi la postul de pe tractor, care comandă semănatul.

Întreaga instalație este făcută în așa fel încît pătratele de semănat se obțin absolut egale, indiferent de neregularitatea terenului sau de viteza tractorului.

Macaraua care umblă

Macaralei „KTS-5-10", care lucrează în orășelul Liublino, lîngă Moscova, nu trebuie să-i fie demontată carcasa de oțel atunci cînd este mutată dintr-un loc într-altul. Ea are un dispozitiv mobil, care îi permite să se deplaseze singură acolo unde e nevoie.

Dacă șantierul e departe, „KTS-5-10" se apropie de platforma feroviară, se urcă pe ea și numai că nu spune „duceți-mă"!

Macaraua poate să ridice 5—10 tone iar pe șinele căii ferate ea se mișcă cu o viteză de 30 metri pe minut. Pe pămînt ea se mișcă mai încet; numai... 200 metri pe oră! Incet, dar sigur.

O crescătorie plutitoare

Cine nu știe că rațelor le place să se bălăcească în apă? Rar cînd „debarcă" pe mal. De aceea, un grup de specialiști sovietici au găsit că o crescătorie plutitoare este mai avantajoasă decît cea construită pe mal.

Această crescătorie plutește pe lac, iar rațele își procură singure mîncarea.

Cînd într-un sector hrana se împuținează, crescătoria este mutată într-un alt loc, cu ajutorul bărcii cu motor.

Astfel, întreaga vară ea se tot rotește pe lac. Îngrijitorul rațelor le vizitează odată pe zi cînd le aduce cu barca hrană consistentă.

Creșterea rațelor în crescătorii plutitoare permite economisirea hranei preparate.

Pe fiecare crescătorie plutitoare în fiecare vară cresc 5-6 mii de rațe.

PRIMĂVARA ...după astronomi

MATEI ALECSESCU
Director al Observatorului Astronomic Popular București

Ne pregătim de primăvară. După zilele reci ale iernii, de-abia așteptăm să lăsăm hainele groase, căciulile și mănușile, ca să ne bucurăm, în voie, de soarele vesel și de natura în floare

Știați însă că primăvara începe într-o anumită zi? Că este calculată pînă și ora la care începe acest anotimp?

Poate că veți spune că primăvara începe... cînd se face cald afară. Acest lucru este însă adevărat numai din punct de vedere meteorologic. Pentru astronomi, primăvara începe în fiecare an, într-o anumită zi și la o anumită oră.

In anuarul astronomic al Uniunii Sovietice pentru anul 1960, scrie clar primăvara astronomică începe la 20 martie, la orele 16 și 43 de minute (ora țării noastre) și durează pînă la 21 iunie, la orele 18 și 43 de minute. Ori precizarea acestor momente este posibilă prin aceea că, la datele și orele cînd încep anotimpurile, au loc anumite fenomene.

După cum oamenii de știință au închipuit pe Pămînt o rețea de cercuri-meridiane și paralele, și astronomii au „încins" bolta cerească cu o asemenea rețea: meridiane și paralele cerești. Iar paralela de pe cer care corespunde ecuatorului pe Pămînt, se numește ecuator ceresc.

Din cauza mișcării Pămîntului în jurul Soarelui, nouă ni se pare că Soarele se mișcă printre stele, făcînd ocolul cerului în timp de un an. Ori, în acest interval de timp, Soarele se găsește cînd mai la sud, cînd spre nord față de ecuatorul ceresc.

De două ori pe an, Soarele traversează ecuatorul ceresc: odată, cînd trece de la sud la nord, iar a doua oară, după 6 luni, cînd trece de la nord spre sud. Cele două puncte sînt tocmai echinoxurile de primăvară (primul punct) și de toamnă.

Primăvara astronomică începe atunci cînd Soarele traversează ecuatorul, prin punctul echinoxului de primăvară. Acest lucru va avea loc anul acesta la data de 20 martie, orele 16 și 43 de minute.

În acea zi, ziua este egală cu noaptea pe tot Pămîntul, iar la polul nord începe ziua polară, pe cînd la cel sudic începe noaptea polară.

Iată dar cum astronomii pot stabili data exactă a începutului anotimpurilor: calculînd orele și datele cînd Soarele ocupă un anumit loc printre stele (văzut de pe Pămînt). Și, dacă acum știm cînd va începe primăvara lui 1960, să anunțăm același lucru și pentru 1961: ziua de 20 martie, orele 22 și 33 de minute.

Reporterul nostru din anul 2010 transmite... pe aripile fanteziei!

Uzinele secolului XXI

Dragi cititori, am impresia că trăiesc cel mai minunat dintre visuri. La orice pas întîlnesc realizări care depășesc cele mai uluitoare minuni din basme. Imaginați-vă un parc imens, cu arbori ornamentali, flori multicolore și cu un lac cristalin pe care alunecă nenumărate ambarcațiuni și veți avea tabloul cartierului industrial al secolului XXI.

Aici, în această grădină feerică, pe lîngă terenurile sportive și fîntînile arteziene, se înalță, aidoma unor vile gigantice, cele mai importante uzine ale orașului pe care l-am vizitat de curînd. Nicăieri vreo urmă de fum sau zgură, poduri rulante, grămezi de cărbuni sau linii de căi ferate, elemente atît de caracteristice uzinelor timpului nostru.

Am fost condus de directorul unui uriaș combinat de textile care produce... centrale electrice imprimate pe pînză. Vi se pare curios, nu-i așa?

Celulele fotoenergetice, semiconductorii au realizat și această minune, datorită „talentului" lor de a transforma direct lumina soarelui în energie electrică. Pentru a dispune de energie electrică abundentă, este suficient să se întindă pînze imprimate cu celule fotoenergetice pe pămînt lîngă orice vilă de la țară, pe acoperișurile serelor sau ale cabanelor din munți, lîngă corturile turiștilor, la observatoarele de la mari altitudini, la poli sau la ecuator.

La rugămintea mea de a-l cunoaște pe conducătorul tehnic al combinatului, directorul m-a condus într-o sală rotundă de la ultimul etaj, feeric luminată cu tuburi fluorescente. Am văzut aici nenumărate aparate electronice, relee, dispozitive automate de măsură și control, dar nici un om.

— Iată-l pe conducătorul tehnic. Faceți cunoștință! — îmi spuse rîzînd directorul.

— Nu prea înțeleg. Cine e conducătorul tehnic? am întrebat eu uimit.

— Instalația electronică din fața dumitale, bineînțeles! Conform programului stabilit, acest creier electronic conduce cu competență desăvîrșită combinatul nostru. Dar mai mult chiar: datorită experienței acumulate în „memoria" ei, instalația electronică de conducere este capabilă să-și modifice din mers programul inițial, în funcție de obstacolele care i se ivesc în cale.

— N-ați putea să-mi dați un exemplu? — am rugat eu.

— Cu plăcere. Priviți, apăsînd pe acest buton verde de control, activitatea centralei electronice este tradusă în grai omenesc. Ascultă...

Și ceea ce am auzit a întrecut orice așteptare. Conducătorul electronic al combinatului „se certa" prin radio cu reprezentantul unei uzine de piese de schimb, o altă mașină electronică, pentru întîrzierea unei livrări cu 4 secunde!

Tot acest uriaș combinat, complet automatizat, era condus numai de cîțiva muncitori, cu înaltă calificare.

Ptr. conformitate
Ing. ION SUCEVEANU

Filatelie

Marca pentru „Ziua femeii"

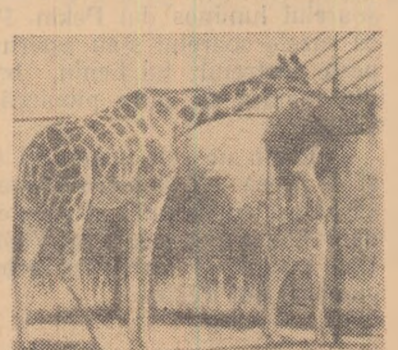

Cu prilejul sărbătoririi a 50 de ani de la declararea zilei de 8 Martie ca „Zi internațională a femeii", Direcția Generală a Poștelor și Telecomunicațiilor a pus în circulație o nouă emisiune poștală specială, formată dintr-o singură marcă, în valoare de 55 de bani.

Desenul acestei mărci înfățișează un cap de tînără femeie, care privește porumbelul alb al păcii, avînd ca fundal globul pămîntesc cu meridianele sale.

Macheta acestei mărci este opera pictoriței Aida Tasgian, noua emisiune fiind tipărită la Tiefdruck, în culoare albastră, pe hîrtie fără filigram. Legenda înscrisă „1910—8 Martie — 1960", amintește data conferinței internaționale a femeilor ținută la Copenhaga, capitala Danemarcei, în anul 1910, cînd, la propunerea militantei comuniste profesoara Clara Zetkin, această conferință a adoptat hotărîrea de a se sărbători ziua de 8 Martie ca o zi de luptă pentru promovarea drepturilor politice și sociale ale femeilor.

FEL de FEL

„FLOAREA DE LOTUS"

Nu de mult, în grădina zoologică din Leningrad s-a născut un pui de girafă. In general, girafele nu nasc în captivitate, iar în U.R.S.S. acest lucru s-a întîmplat pentru prima oară.

De abia născută, mica girafă a încercat să se ridice în picioare. La început nu prea reușea, dar peste cîteva ore, „micuța" se și plimba grațios prin cușcă. Totuși, cuvîntul „micuța" nu i se potrivește de loc. „Floarea de lotus", așa a fost numit puiul de girafă, are o înălțime de... 2 m!

COPACUL CARE PRODUCE... LAPTE!

In unele regiuni din bazinul Amazoanelor se simte lipsa de alimente, deoarece desișul de nepătruns al junglei nu poate fi bun pentru pășunat sau agricultură. Și iată că băștinașii au găsit o soluție. Ei beau lapte produs de... un copac! Acest copac este cunoscut sub denumirea de „biberon". E destul să faci o crestătură în coaja lui și deîndată țîșnește din el un suc gros, de culoare albă, avînd gust de lapte.

Analiza acestui „lapte" a arătat că după compoziția sa chimică el se aseamănă cu laptele de vacă. Copacul de lapte „biberonul" dă 2—4 litri de lapte la fiecare „mulgere".

AUDE CU... PICIOARELE

Știați că „urechile" lăcustei, organul auzului ei, se află în picioarele din față?

Concursul cultural artistic

Centenarul școlii

O sută de ani s-au scurs pe scocul vremii de cînd în satul Gogoşari a luat fiinţă prima şcoală pentru luminarea minţii copiilor. Cel dintîi dascăl al şcolii, pe nume Gheorghe Pană, a început a preda buchiile ceaslovului într-o colibă în care lumina zilei pătrundea printr-o gaură dată în perete, acoperită cu o pielicică de viţel, găurită din loc în loc.

Despre toate aceste întîmplări de demult ca şi despre acelea petrecute mai de curînd, am aflat ascultînd programul brigăzii artistice de agitaţie a pionierilor din Gogoşari, raionul Giurgiu, intitulat: „Centenarul şcolii".

Să-i prezentăm pe interpreţi: Ion Dedeu şi Eleonora Petruţ, clasa a V-a; Petre Trifu, Jana Drăgoi şi Marin Paţurcă, clasa a VI-a, Mirona Grama, clasa a VII-a. Toţi sînt fruntaşi la învăţătură.

Ultima repetiţie s-a încheiat doar cu... o jumătate de oră înainte de prezentarea programului. Acum, brigada aşteaptă pe scenă. Tovarăşa instructoare Elena Ghelmez dă ultimele îndrumări. Cortina se

BRIGADA ARTISTICA DE AGITAȚIE A PIONIERILOR PREZINTĂ PROGRAMUL:

ridică. Spectatorii şi artiştii amatori stau faţă în faţă. Emoţia împurpurează obrajii copiilor. Un semn, şi programul a început: „Atenţiune, spectatori, pe scenă-am apărut!..."

Din culise se aude o voce gravă. E anul 1860. Intrînd în scenă, citeşte actul de numire al primului învăţător din Gogoşari.

In versuri care alternează cu proza, membrii brigăzii prezintă viaţa grea a copiilor de ţărani din acele vremuri cînd la cîrma ţării erau moşierii şi capitaliştii. Pătrundem în unica încăpere a şcolii unde vedem cum învăţau copiii. Invăţătorul stă pe un scaun cu trei picioare ţinînd în mînă o nuia de alun. Copiii, în genunchi în jurul lăzii cu nisip (pe atunci nu exista tablă), sînt gata să răspundă la întrebările învăţătorului. Prima întrebare: „Mi-a venit de la părinţi un pieptene cu trei dinţi?" O mică pauză, după care răspunsul soseşte: litera E. Invăţătorul caută să pună o întrebare mai grea. Şi, în timp ce-i ameninţă cu nuiaua de alun, întreabă: „Rîma o literă ştie şi numai pe ea o scrie. Care e?" Cunosc răspunsul şi deci sînt salvaţi de a face şi astăzi cunoştinţă cu nuiaua. Ei răspund: litera C. Au scăpat de chelfăneală, dar asta nu se întîmplă în fiecare zi căci copiii sînt folosiţi adesea şi la treburile din gospodăria învăţătorului unde dacă au îndrăzneala să nu meargă, capătă nota 2 şi cîteva vergi la palmă.

Iată cum se desfăşura o asemenea lecţie.

— Elevul Popescu. Cu ce se hrănesc oile?

— Cu iarbă, cu boabe..

— Stai jos, n-ai învăţat nimic. Oile mele azi nu s-au hrănit cu nimic. N-ai vrut să le scoţi la păscut. Nota 2 şi cinci vergele!

...Tablourile se succed. Anii au trecut. In ţara noastră s-au produs multe schimbări. In Republica Populară Romînă s-au înfăptuit lucruri minunate şi în domeniul învăţămîntului. Astăzi, în comuna Gogoşari există trei şcoli mari, luminoase, în care învaţă 474 elevi. Statul democrat popular a trimis în această comună 17 cadre didactice, învăţători şi profesori. Analfabetismul a fost lichidat. Şi nu e copil de vîrstă şcolară care să nu meargă învăţătură. Pionierii arată în tablouri sugestive că aceste înfăptuiri se datoresc grijii ce o poartă partidul, copiilor, pentru a urca tot mai sus pe treptele ştiinţei şi culturii, pentru a deveni cetăţeni bine pregătiţi ai patriei noastre dragi, Republica Populară Romînă

Cortina s-a lăsat. Ropote de aplauze răsplătesc strădaniile pionierilor-artişti amatori, care în programul de astăzi i-au purtat pe spectatori pe poteca celor 100 de ani de existenţă ai şcolii, printre ai cărei elevi sîrguincioşi se numără şi ei.

CORNEL POPESCU

Ileana de vorbă cu cititorii

Am în faţă multe scrisori şi, citindu-le, văd cum pionierii din toate colţurile ţării strîng fierul vechi, bucăţică cu bucăţică, văd cum spre cetatea de foc se îndreaptă, unul după altul, trenurile. Şi toate sînt încărcate cu fier vechi. „In ultimul timp, pionierii unităţii noastre au strîns 15.000 kg fier vechi, ne scrie CORNEL RADUCANU din Băicoi", „...in luna februarie noi, pionierii Şcolii de 7 ani nr. 1 din Bîrlad am colectat 6.000 kg fier vechi, ne scrie STELIANA GONDELA", „noi am strîns 7.000 kg fier vechi", ne scrie VICTORIA MARIN din oraşul Vasile Roaită, regiunea Constanţa. Şi prin faţa ochilor îmi trec alte scrisori, alte nume de harnici pionieri. Printre cei care ne-au scris despre aceste acţiuni, se numără şi OLIMPIA MOCANU din Diosig, regiunea Oradea, GHEORGHE POPESCU din Sîngeru, regiunea Ploeşti, CONSTANTIN RADULESCU din Clejani, regiunea Bucureşti, GHEORGHE ONCIU, de la Şcoala medie nr. 6 Oraşul Stalin, MARIAN RADU de la Şcoala nr. 3 Craiova, ILEANA SERE din Ghighişani, regiunea Oradea, LAZAR BUCUR, din Arghita, regiunea Stalin, FLORIN POPESCU de la Şcoala medie nr. 1 Beiuş, GHEORGHE HATNEANU, de la Şcoala de 7 ani nr. 1 Suceava şi mulţi alţii.

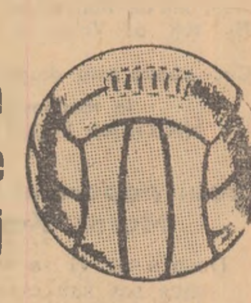
Alte scrisori, alte acţiuni pioniereşti. „Am primit diploma de onoare din partea Comitetului regional U.T.M.-Suceava, pentru succesele obţinute la munca patriotică, ne vestesc pionierii din comuna Mînăstireni, raionul Botoşani. Anul acesta vom executa un număr şi mai mare de ore la construcţia şcolii şi la curăţirea izlazului." Vă felicit dragi prieteni şi vă urez noi succese! Să facem din ţara noastră o grădină mîndră şi înfloritoare, să curăţim izlazurile, să... Dar, mai bine să las să vorbească tot faptele prietenilor mei! „Sîntem o unitate mică, 23 pionieri. Toţi muncim bucuroşi. Sub îndrumarea tovarăşei instructoare am plantat 128 pomi fructiferi în jurul şcolii. Toţi îi îngrijim cu drag" ne scrie FLOARE BALTA şi MARIA HOALUI, din Oraşul Nou, raionul Oaş, regiunea Baia Mare.

„Am amenajat parcul şcolii, am sădit pomi fructiferi, iar mulţi pionieri din unitatea noastră au plantat, ajutînd ocolul silvic, cam 2.000 puieţi de stejar, fagi, brazi," ne scrie şi MARIANA DOVIŢOIU de la Şcoala de 7 ani nr. 1 Lupeni. Despre asemenea acţiuni am primit veşti şi de la GEORGETA COMANDAŞU şi GHEORGHE PAUNESCU, din comuna Corbi, regiunea Piteşti, şi de la MARIANA IACOB din Ilovăţ, regiunea Craiova şi de la mulţi alţi prieteni.

Pe toţi aceştia ca şi pe harnicii mei prieteni din comuna Gheorghe Doja, regiunea Bucureşti, care au dat un ajutor preţios la construirea căminului cultural cărînd cărămizi pe schelă, şi pe cei din comuna Cobadin regiunea Constanţa, care au ajutat la scos piatră pentru şosea, îi felicit şi le urez noi succese.

ILEANA

Cine realizează cel mai mare punctaj cîştigă o minge de fotbal

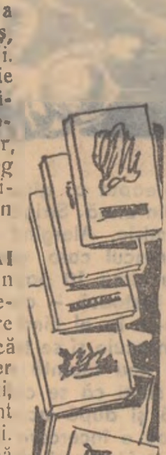
Vă amintiţi desigur, că meciul de fotbal dintre reprezentativa ţării noastre şi reprezentativa R. P. Bulgaria, desfăşurat în ziua de 8 noiembrie 1959 pe stadionul „23 August", deşi a dat cîştig de cauză fotbaliştilor romîni, nu a clarificat însă ce echipă va participa la turneul olimpic de la Roma. Acest lucru se va putea cunoaşte de abia în urma meciului pe care fotbaliştii noştri îl vor susţine în ziua de 1 mai 1960 la Sofia, în compania reprezentativei bulgare.

La concursul nostru „Cine realizează cel mai mare punctaj, cîştigă o minge de fotbal", pot participa toţi cititorii gazetei noastre. Participanţii la concurs vor trebui să indice exact numele jucătorilor care vor alcătui reprezentativa ţării noastre pentru meciul de la Sofia, precum şi cine anume va cîştiga acest meci decisiv pentru calificarea la turneul olimpic de la Roma. Pentru fiecare jucător indicat exact se vor acorda 5 puncte, iar pentru indicarea rezultatului meciului (echipa învingătoare), 10 puncte. Trebuie să ştiţi că meciul de la 1 mai va fi cel de al 20-lea pe care fotbaliştii noştri îl vor susţine împreună cu fotbaliştii bulgari. De asemenea, bilanţul meciurilor romîno-bulgare ne arată că fotbaliştii romîni au avut 13 victorii, 2 meciuri nule şi 4 înfrîngeri, că au marcat 53 de goluri şi au primit 32 de goluri. De remarcat este faptul că la Sofia fotbaliştii bulgari au fost mai buni întotdeauna.

Toţi acei care vor să participe la concursul nostru vor trebui să trimită aceste răspunsuri pînă la data de 15 aprilie a.c. Scrisorile sosite după această dată nu vor mai intra în concurs. Nu uitaţi, pe plic menţionaţi: „Pentru concursul sportiv".

VESTI DIN ACEIASI UNITATE

S-a întîmplat aşa: mai întîi s-a apucat să ne scrie **Mihai Indriaş**, corespondentul special al unităţii. Apoi, poştaşul a adus la redacţie şi scrisorile trimise de **Eugenia Biber, Angela Velişcu şi Mircea Foliu**. Inmănunchind scrisorile lor, iată, avem în faţă un buchet întreg de noutăţi din activitatea pionierilor de la Şcoala medie nr. 1 din **ORADEA**.

● **ADEVARAŢI PRIETENI AI CARŢII** s-au dovedit pionierii din clasa a VII-a D. Incă de la începutul anului şcolar, într-o adunare de detaşament, au hotărît să facă o bibliotecă a clasei. Fiecare pionier a contribuit apoi, cu diferite cărţi, la formarea bibliotecii. In ea sînt adunate acum peste 200 de cărţi. Ele sînt distribuite pionierilor după un anumit program de către bibliotecarii clasei — Paul Slătineanu şi Otto Berman. In clasă se citeşte acum cu mai multă tragere de inimă. Văzînd aşa, şi pionierii din alte clase s-au gîndit să-şi alcătuiască asemenea biblioteci, ca, de pildă, cei din clasa a VI-a A.

● **UN EVENIMENT DEOSEBIT:** organizaţia de partid şi conducerea şcolii au luat hotărîrea de-a pune la îndemîna pionierilor o cameră anume pentru ca să-şi poată desfăşura în mai bune condiţii activitatea. Camera pionierilor a şi devenit locul preferat de întîlnire al pionierilor, pentru organizarea celor mai felurite acţiuni pioniereşti. Colţul U.T.C., amenajat la camera pionierilor, atrage din prima clipă atenţia. Pionierii pot răsfoi aici şi o serie de albume cu imagini din patria noastră înfloritoare şi din oraşul natal. Mult interes prezintă şi acvariul instalat în camera pionierilor. Pionierii se mîndresc acum cu camera lor, care le este un nou imbold în munca pionierească.

● **SAPTAMINA FIERULUI VECHI** — aşa a fost denumită una din acţiunile mari ale unităţii de pionieri pentru strîngerea fierului vechi. Ea s-a soldat cu o cantitate de 4.720 kg fier vechi, care a şi fost predat I.C.M.-ului. Cei mai harnici s-au dovedit pionierii detaşamentelor nr. 10 şi 6 care au adunat în jurul a 1.500 kg. Acţiunea de strîngerea fierului vechi continuă. In ultimele zile, pionierii au mai adus 1.000 de kg.

● **IN FAŢA HARŢII** pot fi văzuţi adeseori pionierii clasei a IV-a B, după ce clopoţelul anunţă sfîrşitul orelor. Nu întîmplător! Cei dintr-a IV-a B au găsit în cercetarea hărţii patriei noastre o încercată metodă de însuşire temeinică a cunoştinţelor la geografie. In felul acesta geografia a devenit o materie mult îndrăgită, la care, de-obicei, se iau numai note foarte bune.

● **SPORT!** Nici nu putea fi „buchetul" de noutăţi împlinit, fără a fi pomenit şi de activitatea sportivă a unităţii... Mai demult, în curtea şcolii s-au construit două terenuri de volei. Şi pionierii au luat parte la construirea lor. In timpul iernii, însă, peste cele două terenuri pionierii au făcut un minunat patinoar. 94 de pionieri au reuşit astfel să-şi dea proba de patinaj prevăzută pentru obţinerea distincţiilor pioniereşti. Acei dintre pionieri care în locul acestei probe au preferat proba de înot, se pregătesc acum s-o treacă în bazinul acoperit construit în Oradea.

Poporul le-a ridicat monumente

Pe întinsele meleaguri sovietice veghează, cu chip de marmură şi bronz, nenumărate monumente ale eroilor. In luptele duse pentru apărarea patriei socialiste, s-au înrolat nenumăraţi pionieri care s-au dovedit capabili de cele mai înălţătoare fapte. In timpul invaziei fasciste mulţi dintre ei au luptat cu arma împotriva cotropitorului. Au contribuit şi ei, cu puterile lor, la nimicirea fascismului, la instaurarea unei păci trainice în lume.

Acum, cînd chipul lor se păstrează în bronzul amintirii şi al monumentelor, să le trimitem de pe plaiurile noastre un cald salut mulţumindu-le pentru că s-au jertfit ca noi să trăim astăzi sub cerul liniştit al păcii.

La monumentul pionierului — partizan Valea Kotik, erou al Uniunii Sovietice

de MARIA POZNANSKAIA

Incl ină-te, prietene, în faţa
Băiatului în bronz întruchipat.
La paisprezece ani şi-a dat viaţa,
Căci patria, luptînd, şi-a apărat.

Fasciştii cruzi ce s-au voit stăpînii
Intregii lumi — i au stins frumoşii ani.
Plîngea oglinda de pe fluviul Gorin!
Şi-l răzbunau oştiri de partizani.

Porneau la luptă şi zdrobeau duşmanii
Ce nu-şi găseau de moarte, adăpost.
De-atunci nimic n-acoperiră anii,
Gîndeşte-te mereu la tot ce-a fost...

Eşti fericit, ţi-e gîndul ca şi cerul
Nemărginit, cînd mergi spre şcoala ta...
Dar nu uita că Valea, pionierul,
La anii tăi cu duşmanii lupta !

Şi du la piedestalul său, 'nainte
Flori, mii de flori, ce azi au înflorit.
Noi toţi pe Valea îl iubim fierbinte —
Căci pentru ţara dragă a murit

In romîneşte de
NICOLAE UNGUREANU

Eroul poporului bielorus Marat Kazei

Despre el vi se va povesti in orice sat sau oraş din Bielorusia Il cunosc şi bătrînii şi copiii. Marat Kazei... In acest băieţandru şi-au găsit expresia cele mai vii, cele mai frumoase trăsături pe care le-au dovedit mii de pionieri bieloruşi in anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Marat s-a aflat într-un detaşament de partizani din noiembrie 1942 pînă în mai 1944. Era cunoscut ca un cercetaş îndrăzneţ, plin de iniţiativă, dar în acelaşi timp modest şi disciplinat.

Pentru acte de vitejie săvîrşite în luptele cu hitleriştii, Marat Kazei a fost decorat cu medaliile : „Pentru merite în lupte" şi „Pentru vitejie".

In luna mai 1944 (cea de-a 15-a primăvară a băiatului) Marat a fost trimis intr-o recunoaştere. A pornit pe calul său Orlik. Dar în satul Horomenskoe din raionul Uzdensk, unde Marat a hotărît să-şi petreacă noaptea, au năvălit pe neaşteptate hitleriştii.

Băiatul a reuşit să fugă din sat însă fasciştii observîndu-l pe călăreţ au deschis focul asupra lui.

A căzut calul de sub Marat. Tînărul partizan a fugit spre o tufă şi s-a pregătit să se apere.

Pionierul a tras asupra fasciştilor pînă cînd s-au terminat cartuşele din pistolul său automat. Cu ultima grenadă în mînă Marat îi aştepta pe duşmani.

Şi cînd ei se apropiaseră foarte mult de el, a izbucnit o explozie.

Impreună cu Marat au pierit cîţiva fascişti

Pionierul-partizan Marat Kazei a fost decorat post-mortem cu ordinul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, gradul I.

La 6 noiembrie 1959, în ajunul celei de-a 42-a aniversări a marelui Octombrie, în parcul pionieresc din oraşul Minsk a fost dezvelit monumentul tînărului erou al poporului bielorus.

Pionierul a fost ucis. Dar, uneori, şi moartea este neputincioasă pe pămînt.

(După „Pionierskaia Pravda")

Pionierii-eroi, tinerii cercetaşi ŞURA KOBER şi VITEA HOMENKO

Pionierul- erou MARAT KAZEI

Doi tovarăşi de luptă

In oraşul Nicolaev trăiau doi pionieri, Vitea Homenko şi Şura Kober. Invăţau în şcoli diferite. Vitea la Şcoala nr. 5, iar Şura la Şcoala nr. 12 şi amîndoi, desigur, visau la un viitor fericit. Dar iată că veni războiul şi totul se schimbă dintr-odată în viaţa băieţilor. Oraşul Nicolaev a fost ocupat de hitlerişti. Prietenii au devenit lustragii. Inimile celor doi văcsuitori ardeau de ură. Ei aşteptau cu nerăbdare un moment prielnic ca să intre în luptă cu duşmanul cotropitor. Au început să primească diferite sarcini. Una dintre acestea era foarte grea. In luna august a anului 1942 Vitea şi Şura au fost trimişi cu o însărcinare secretă peste linia frontului. Băieţii au îndeplinit cu succes misiunea şi s-au întors la Nicolaev.

Pentru a nu da de bănuit autorităţilor de ocupaţie, Vitea începu să lucreze la o cantină unde luau masa fasciştii.

Prietenii continuau să-i ajute pe ilegalişti şi se pregăteau din nou să treacă în spatele frontului.

Dar fasciştii i-au urmărit pe tinerii eroi. La 23 noiembrie Gestapoul îl arestă pe Şura Kober, iar a doua zi pe Vitea Homenko.

Au început să-i schingiuiască. Fasciştii erau siguri că băieţii nu vor suporta aceste chinuri şi-i vor denunţa pe prietenii lor vîrstnici.

Dar pionierii au suportat cu bărbăţie totul şi duşmanul n-a putut afla nimic.

La 5 decembrie 1942, într-o zi rece, cu un vînt puternic, în piaţa principală a oraşului, fasciştii i-au spînzurat pe aceşti doi minunaţi copii sovietici — pe Vitea Homenko şi pe Şura Kober.

A doua zi dimineaţa, lingă spînzurătoare, la picioarele micilor eroi, au apărut coroane cu flori. „Lui Vitea şi Şura". „Nu-i vom uita niciodată", scria pe panglicele coroanelor.

In oraşul Nicolaev este înălţat monumentul acestor doi tovarăşi de luptă care, pentru o cauză măreaţă, nu şi-au cruţat lucrul cel mai de preţ — viaţa

Vitea Korobkov

In oraşul Feodosia a fost dezvelit un monument înălţat unui pionier-erou. Pe postamentul de granit stă scris : „Gloriosului pionier partizan Vitea Korobkov, căzut în luptă împotriva cotropitorilor fascişti la 9 martie 1944.

Din partea pionierilor din Ucraina".

.. Vitea avea 12 ani cînd duşmanul a invadat ţara sovietică. Impreună cu tatăl său el a activat în grupa ce lupta în ilegalitate în oraşul ocupat. Duşmanii nu-l puteau identifica pe tînărul partizan. El lipea neînfricat pe ziduri proclamaţiile, pătrundea în statele majore, se furişa în depozitele de arme. Indeplinind o sarcină a detaşamentului de partizani ei au fost prinşi de Gestapo. Dar nici un fel de schingiuiri pline de cruzime, la care a fost supus Vitea, nici chiar moartea tatălui său, nu l-au făcut pe curajosul pionier să trădeze tainele detaşamentului de partizani. El a căzut ca un adevărat erou.

N. SITARCIUK

PĂMÎNT-MARTE-PĂMÎNT

POVESTIRE ŞTIINŢIFICO-FANTASTICĂ DE A. WEISS — DESENE DE C. MĂLIN

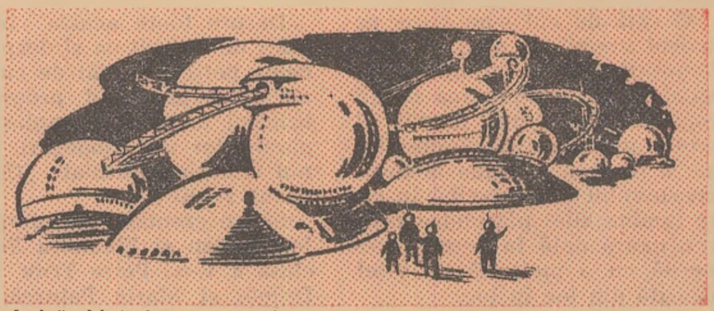
Oraşul marţian

(Continuare din nr. trecut)

„Săgeata" parcursese în cîteva ceasuri, ajutîndu-se şi de jeturi reactive circa 1.400 km. Şoseaua avea numeroase ramuri laterale mai inguste. Deodată, ea se uni cu un drum larg căruia abia i se vedea marginea cealaltă. Drumul pe care merseseră cădea perpendicular pe şoseaua cea largă. Săgeata se opri la intersecţia celor două căi .

— Ei, acum încotro ? se întrebară astronauţii.

In cele din urmă, ajunseră la concluzia să înalţe „Săgeata" la cîteva mii de metri înălţime. In felul acesta, puteau cuprinde cu privirea o mare suprafaţă. Motorul „Săgeţii" fu pus deci în funcţiune şi în cîteva clipe se aflau la 4.000 m înălţime. Pe ecranul mesei de control se perinda acelaşi peisaj monoton. Deodată, Fiodor Ivanovici scoase o exclamaţie. Pe ecran, apăruse o îngrămădire de sfere. Fiind la mare distanţă nu se distingeau deocamdată prea bine. Drumul cel larg pătrundea chiar prin centrul acestei îngrămădiri care părea a fi un oraş. Era clar deci că trebuiau să urmeze drumul spre răsărit. „Săgeata" nu mai amartiză pe şosea ci cobori pe o traiectorie oblică în apropierea oraşului, căci era într-adevăr un oraş marţian. Ciudăţenia lui consta în faptul că toate clădirile, începînd de la cele mai mici pînă la cele mai mari, aveau formă

sferică. Majoritatea erau însă ruinate şi năpădite de lichen albastru. Edificiile erau construite din material plastic iar geamurile, rotunde, dintr-un material străveziu ca sticla. Descoperiră clădiri transparente în întregime. Insă numai cei dinăuntru puteau privi afară ; cei de afară nu vedeau decît o sferă opacă. In extremitatea vestică a oraşului, străbătut de nenumărate căi de acces, găsiră un cartier întreg alcătuit din edificii tot de formă sferică care însă nu mai erau locuinţe, ci fabrici. Unele se puteau desface în două jumătăţi. Iar platforme uriaşe care fuseseră odată mobile puteau transporta în sus, în jos şi lateral aparate, uriaşe cantităţi de materiale. Motoarele, aparatura erau alcătuite dintr-un material plastic la fel de dur ca şi acela din care erau făcute şoselele. Intreaga

aparatura avea la bază un sistem ingenios de sfere şi, după cîte se părea, folosise energia atomică.

Intregul grup se retrase pe străzile pustii către locul unde lăsaseră racheta.

— Dar unde e Borka ? — exclamă speriată Sofia Ivanowna cînd grupul de exploratori ajunse la locul unde se găsea „Săgeata".

Intr-adevăr, Borka dispăruse.

Borka în primejdie

Borka se trezi din leşin, într-un întuneric complet. Incercă să se ridice dar o durere ascuţită în ceafă îl făcu să scoată un strigăt. Se strădui să recapituleze cele întîmplate. După cîte se părea, căzuse într-o groapă adîncă acoperită cu licheni. Da, chiar aşa fusese. Lucrurile se întîmplaseră în apropierea clădirii aceleia care se putea desface ca un măr tăiat în două. In timp ce grupul înconjura clădirea, el rămăsese în urmă. Atunci, de după un muşuroi de licheni se ivise un tentacul. Pe Borka îl cuprinse o frică grozavă şi

o coti repede la dreapta cu gînd să ocolească muşuroiul şi să-l ajungă pe ceilalţi din urmă. Strigă ceva în microfon dar din grabă, închise clapa de emisie. Alergînd astfel, se trezi nas în nas cu purtătorul acelui tentacul care, ghicindu-i intenţia îi ieşise înainte. Borka rămase la circa 10 paşi de animal, înlemnit de groază. Un fel de broască ţestoasă — caracatiţă — îl cerceta cu ochii ei telescopici holbîndu-se la el cînd cu unul cînd cu celălalt. Işi întinse două dintre tentacule şi se trase cu un pas înainte. Borka făcu un pas înapoi. Din nou înaintă monstrul, din nou bătu Borka în retragere. Deodată simţi că se cufundă în ceva moale. Urmă apoi o rostogolire rapidă şi după aceea... nimic.

Borka făcu din nou o încercare să se ridice, şi, de astădată, cu toată durerea din ceafă, reuşi. Apăsă pe butonul care aprindea micul dar puternicul far adaptat la brîu, dar acesta nu se aprinse. Probabil că, în cădere, farul sau acumulatorul se defectase.

Borka se simţi din nou cuprins de panică. Era singur, în acest întuneric dens, fără posibilitate de scăpare.

(Va urma)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa „Scînteii" tel 17.60.10 17.61.00 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli